

Від «Соколки» до «Гагаріна»

У рамках загальнонаціонального проекту «Футбольна країна», в циклі «Від Сяну – до Дону», продовжуємо презентувати Чернігівську область.

На кордоні тисячоліть більшість спортивних об'єктів Чернігівщини перебувала в занепаді, проте зараз ситуація поліпшується. Завдяки зусиллям ентузіастів невеликі стадіони набувають сучасного вигляду, а центр спортивного життя області – арена імені Юрія Гагаріна – готується до реконструкції.

Перший стадіон У 1924 році губернськими Відділом місцевого господарства і Радою фізкультури було розроблено проект першого чернігівського стадіону, який згодом і виріс на Олександрівській площі. «Соколка», як називали арену, проіснувала до 1959-го, поступившись місцем новому житловому масиву. Чернігівщина нарощувала спортивну

інфраструктуру, й у 1960-70-ті роки практично кожен район мав пристойний стадіон, де точилися баталії обласних змагань. Економічні пертурбації перших років української незалежності не могли не позначитися на стані спортивної інфраструктури. Наразі капітального ремонту потребують такі арени, як чернігівський «Локомотив», де тренуються вихованці СДЮШОР «Десна», та варвинська «Юність», де у 2000 році проводився фінал першості країни серед аматорів.

Диво в Добрянці Утім, запевняє почесний голова обласної футбольної федерації (ЧРФФ) Валерій Полевой, є на Чернігівщині й стадіони, що ними їхні власники мають усі підстави пишатися. «Ще п'ять-шість років тому «Полісся» з Добрянки приймало суперників на полі, оточеному кількома рядами трибун зі звичайними лавками, – розповідає він. – Нині ж, завдяки президентові клубу Івану Чаусу, на затишному клубному стадіоні встановили індивідуальні сидіння, є крита ложа преси, а газон – один із найкращих в області».

Похвала від Луческу «Заслугує на увагу й арена у Плисках, де грають перша і друга команди клубу «Єдність», – продовжує Полевой. – Пластикові сидіння, електронне табло, чисті підземні роздягальні, поруч – майданчик із штучним покриттям. До речі, якість тамтешнього поля відзначав румунський тренер Мірча Луческу, коли донецький «Шахтар» проводив у Плисках матч Кубка України». За словами почесного голови ЧРФФ, комфортні стадіони мають Кобижча, Бахмач і Ніжин. Остання арена, до речі, шість років тому приймала поєдинок Кубка УЄФА серед жіночих команд.

Плацдарм зенітної батареї Найстаріша та найбільша арена регіону – стадіон, що в 1961-му отримав ім'я першого космонавта Юрія Гагаріна, – побудований у 1936 році. Під час Великої вітчизняної війни спорткомплекс, на території якого розташовувалася зенітна батарея, суттєво постраждав від ворожих бомбардувань. До повноцінного життя споруду повернула лише реконструкція, яку завершили у 1960 році. Саме тут приймає суперників місцева «Десна».

Аванс від ФФУ Зараз 12-тисячний стадіон, лише одна трибуна якого обладнана індивідуальними сидіннями, виглядає дещо застарілим. Однак його директор Олександр Овчаренко сподівається, що скоро чернігівці зможуть побачити арену іншою – сучасною і зручною. «Так, Федерація футболу України надає нам право проводити відбірні матчі жіночих чемпіонатів світу та Європи, однак я розумію, що це – аванс, який треба відпрацьовувати. Вже майже рік ми перебуваємо на балансі Міністерства у справах сім'ї молоді та спорту, на допомогу якого дуже розраховуємо», – зазначає він.

Оптимістичний погляд «Наразі вже існує чотирирічний план розвитку спорткомплексу. Реконструкція проходитиме поетапно. Спочатку треба оновити бігові доріжки. Далі прийде черга підтрибунних приміщень – залу для важкої атлетики, роздягалень і санвузлів, а також легкоатлетичного манежу, – каже Овчаренко. – Я дивлюся в майбутнє з оптимізмом, та й у Міністерстві спорту запевняють, що всі плани реконструкції будуть втілені у життя».